

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 309
van **JOKE SCHAUVLIEGE**
datum: 27 januari 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Frietkoten - Mogelijke regularisering

In 2014 werd de frietkotcultuur erkend als immaterieel cultureel erfgoed. Toch moeten we vaststellen dat steeds meer Vlaamse buitenstaande frietkoten op de openbare weg verdwijnen. Dikwijls gaat het om constructies die historisch gezien nooit werden vergund, maar steeds werden gedoogd. Dikwijls moeten lokale overheden een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) opmaken om de bestaande toestand te regulariseren en ziet men daarvan af, zodat de frietkoten verdwijnen.

Dat is jammer, want naast frieten bakken staat de frituur immers symbool voor onze volkscultuur: uniform maar toch altijd een beetje anders; informeel maar met ongeschreven rituelen, eigennuttig maar ook sociaal. De buitenstaande frituur, het 'frietkot', is daarbij de meest authentieke vorm van onze frietcultuur.

1. Kan de minister een oplijsting bezorgen van het aantal en de locatie van de buitenstaande frietkoten?
2. Overweegt de minister om lokale besturen te sensibiliseren om waar mogelijk dit erfgoed te regulariseren?
3. Overweegt de minister een juridisch kader waarbij dit immaterieel cultureel erfgoed ook ruimtelijk nog een toekomst heeft?

ANTWOORD

op vraag nr. 309 van 27 januari 2020

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Mijn administratie beschikt niet over de middelen om een gedetailleerd onderzoek te doen naar het aantal aanwezige vrijstaande frietkoten in Vlaanderen. Volgens het [Nationaal verbond van frituristen](#) telde België in 2016 4643 frituren, aparte cijfers voor Vlaanderen zijn mij niet bekend. Nazicht via OpenStreetMaps leert dat op 1 feb 2020 onder de categorie Fast-food > friture 1046 frietkoten terug te vinden zijn. Hieruit kan echter niet opgemaakt worden of deze frietkoten al dan niet buitenstaand zijn.
2. Ik heb geen intenties om lokale besturen te sensibiliseren, specifiek naar de regularisering van vrijstaande frietkoten toe.
3. Ik heb geen intenties om een juridisch kader uit te werken. De huidige regelgeving biedt voldoende kapstokken om een eventuele regularisatie van vrijstaande frietkoten te beoordelen. Hierbij zal het maar uiterst zelden nodig zijn om een ruimtelijk planningsproces op te starten. Zo is een frietkot, als horecazaak, in principe verenigbaar met de bestemming woongebied. Wel moet de nodige aandacht gaan naar de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving. Als er toch sprake zou zijn van strijdigheid met de stedenbouwkundige voorschriften biedt de VCRO een reeks afwijkmogelijkheden die mogelijks een vergunningsbasis kunnen bieden. Voor oudere frietkoten kan ook worden onderzocht of het decretaal vermoeden van vergunning (artikel 5.1.3 VCRO) al dan niet speelt. Er zijn dus wel degelijk heel wat vergunningsmogelijkheden voor vrijstaande frietkoten die ook in het kader van een regularisatie kunnen worden aangewend. Er zijn wel wat mogelijke hinderaspecten verbonden aan de uitbating van een frietkot, zodat een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door de vergunningverlenende overheid noodzakelijk is. In heel veel gevallen staan die frietkoten op openbaar domein en is – naast een omgevingsvergunning – ook een toelating nodig van de wegbeheerder, vaak de gemeenten. Samen met u stel ik vast dat vele lokale besturen deze constructies niet langer gedogen op openbaar domein om redenen vreemd aan het omgevingsrecht.